

модернізувати матеріально-технічну базу виробництва, здійснити прогресивну структурну перебудову національної економіки з пріоритетом на створення і розбудову п'ятого і шостого технологічних укладів, забезпечити розвиток людського капіталу, створити потужну систему фінансування інноваційної діяльності.

Література

1. Давидов М. В. Шляхи організаційно-фінансового забезпечення інноваційного процесу на підприємствах України / М. В. Давидов // Актуальні проблеми економіки. — 2008. — № 4. — С. 130 — 134.
2. Станьковська І.М. Стратегічне управління конкурентоспроможністю підприємств в умовах економічного розвитку України / І. М. Станковська // Управління розвитком. — 2007. — № 8. — С. 77 — 78.
3. Іваноньків О. О. Зарубіжний досвід розвитку економічних систем на інноваційній основі / О. О. Іваноньків // Актуальні проблеми економіки. — 2007. — № 12. — С. 23 — 29.
4. Сацик В. І. Якісне економічне зростання в Україні: сучасний стан і шляхи забезпечення / В. І. Сацик // Електронне наукове фахове видання «Ефективна економіка» [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=485>.

Прокоф'єва О. В.,

*студентка 2 курсу факультету адвокатури,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

СТАН ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головним національним інтересом є сталий розвиток економіки та добробут громадян України. Забезпечення національних інтересів та економічної безпеки — найважливіші функції держави, реалізація яких покликана посилювати позиції в міжнародному співтоваристві.

Найгостріші проблеми сьогодення у сфері забезпечення національної безпеки взагалі і економічної зокрема були визначені у минулорічному Посиланні Президента України до Верховної Ради України. Серед них: суттєве посилення фінансової безпеки; досягнення реального економічного зростання та утворення ефективної системи соціального захисту населення; посилення працересурсної безпеки створення надійних гарантій техногенної, екологічної та технологічної безпеки; посилення енергетичної безпеки; поглиблення інтеграційних взаємовідносин; підвищення рівня кон-

курентоспроможності держави з урахуванням національних інтересів за всіма складовими зовнішньоекономічної політики.

Основне завдання держави в контексті забезпечення економічної безпеки — створення такого економічного, політичного та правового середовища й інституційної інфраструктури, які б стимулювали найбільш життєздатні підприємства, інвестиційні процеси, виробництво перспективних конкурентоспроможних товарів [1].

Нагальність зміцнення системи фінансової безпеки в Україні обумовлюється існуючими недоліками у фінансово-економічній сфері, а саме: розладом фінансів держави, місцевого самоврядування та приватних підприємницьких структур, що, зокрема, проявляється в недосконалості міжбюджетних відносин та дефіцитності бюджетів усіх рівнів; втратами внутрішньої та зовнішньої платоспроможності, яка загрожує банкрутством. В організаційному аспекті дедалі важливішою запорукою дотримання економічної безпеки України стає узгодженість взаємодії державного, комунального та приватного сегментів фінансової сфери національного господарства та забезпечення керованості кожного з них. Відтак досягнення позитивного впливу фінансового сектора на реальну економіку мусить передбачати пріоритетне спрямування фінансових потоків у розвиток тих галузей, які, по-перше, забезпечують економічне зростання за рахунок переважаючого використання відтворюваних ресурсів та наукоємних процесів, а по-друге, спроможні реалізувати сукупність притаманних економіці України об'єктивних конкурентних переваг [2].

Небезпеку в енергетиці обумовлює домінування енергоємних галузей економіки і нестача енергетичних ресурсів — енергетична криза. Хронічною до останнього часу залишається проблема стабільного забезпечення електростанцій паливом.

Основними напрямками впорядкування паливно-енергетичного комплексу повинні бути: стимулювання енергозбереження в країні, впорядкування роботи енергоринку. Він має працювати на ринкових засадах і загальноновизначених принципах конкуренції, розробка стратегії розвитку на перспективний період.

Загрозу стабільному, безпечному розвитку України останніми роками складає усталена негативна тенденція до погіршення стану трудового потенціалу країни. Серед чинників, що негативно впливають на стан трудового потенціалу слід відзначити погір-

шення природної бази формування робочої сили; зниження реальних доходів населення; поширення масштабів безробіття.

Серед заходів нормалізації демографічного відтворення населення та збереження демографічного потенціалу України можна визначити: підвищення розмірів допомоги сім'ям з дітьми; пільгове оподаткування батьків, що мають дітей, за прогресивною шкалою залежно від кількості дітей; надання пільгових кредитів на придбання житла молодим, перспективним щодо дітонародження сім'ям; створення безпечних умов праці. Матеріальною основою розв'язання більшості проблем, пов'язаних із соціальною сферою і працересурсною безпекою є заробітна плата. Підвищення заробітної плати як умова вирішення цілого комплексу соціально-економічних проблем має здійснюватися поетапно з одночасною реструктуризацією собівартості продукції і цін, зміною системи оподаткування, використанням механізму ресурсозбереження на виробництві, зростанням продуктивності праці [3].

Оцінка загального стану техногенно-екологічної безпеки є фундаментом, на якому будуються стратегія і тактика державної політики в галузі захисту населення і території України від надзвичайних ситуацій.

У критичному стані знаходиться житлово-комунальне господарство. Зношеність водопровідно-каналізаційних мереж, обладнання та устаткування цієї сфери є причиною хронічних аварій, внаслідок яких потерпають люди, завдається значна шкода довкіллю [4].

Основними заходами їх забезпечення є: запобігання виникненню надзвичайних ситуацій природного та техногенного характеру шляхом створення умов для ефективної діяльності систем життєзабезпечення населення в надзвичайних ситуаціях; розроблення комплексної схеми інженерно-технічного захисту територій та об'єктів; розвиток еколого-кризової медицини катастроф тощо.

Отже, сьогодні як ніколи загострюється надзвичайно важливе питання забезпечення економічної безпеки України, що є одним з найважливіших національних пріоритетів і вимагає посиленої уваги представників владних структур, громадських і політичних рухів, науковців, широких кіл громадськості. Забезпечення економічної безпеки є гарантом державної незалежності України, умовою її сталого розвитку та зростання добробуту громадян [5].

Література

1. Базилевич В. Д., Базилевич К. С. Ринкова економіка: Основні поняття і категорії: Навч. посіб. — К.: Знання, 2006. — 263 с.
2. Базилінська О. Я. Макроекономіка: Навч. посіб. — К.: ЦНЛ, 2005 — 442 с.
3. Предборський В. А. Економічна безпека держави: Монографія. — К.: Кондор, 2005. — 391 с.
4. Отрошко О. В. Основи економічної теорії: Макроекономічний аспект: Навч. посіб. — К.: Знання, 2006. — 222 с.
5. Круш П. В. Макроекономіка: Навч. посіб. — К.: ЦНЛ, 2005. — 400 с.

Єфремова А. С.,

*студентка 2-го курсу соціально-правового факультету,
Національний університет «Одеська юридична академія»*

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ СУЧАСНОЇ УКРАЇНИ

Розглядаючи розвиток країн, а саме стан розвитку в сфері економіки, в різних частинах світу можна дійти висновку, що ми знаходимося в різних умовах, але економіки та фінансові системи наших країн взаємопов'язані, адже глобалізація як сукупність явищ, підходів, заходів, методів перетворення ринків та країн на цілісну економічну, соціальну, політичну систему охопила весь світовий ринок. Її ефективне функціонування відбувається за умов визначення та узгодження спільних інтересів держав, внаслідок аналізу і обґрунтування пріоритетів формування та напрямів погодження економічних інтересів держав [1].

Основними рисами сучасного економічного стану України є:

- значна заборгованість держави, окремих галузей і підприємств зарубіжним країнам;
- відставання сектору економіки, який виробляє товари, від сектору економіки, який їх споживає;
- паливно-енергетична залежність від Росії;
- надмірний контроль економіки з боку українського уряду, що має ефект придушення того її сектору, що виробляє товар;
- криміналізація стосунків між державним установами і бізнесом, розподілення між кланами найприбутковіших секторів економіки України;
- «відірваність» України від світової економіки [2].